

des at de kan klage over afgørelser efter § 38 e, stk. 1, § 38 f og § 38 g.

Til nr. 11

Da det er vigtigt, at en miljøska­de eller en overhæn­gende fare for en miljøska­de afvær­ges eller forebyg­ges så hurtigt som muligt, er det i bestem­melsen fore­slået, at denne undladelse bliver strafbar.

Til § 3

(Lov om beskyttelse af havmiljøet)

Til nr. 1

I noten til lovens titel indsættes en tilføjelse vedrørende implementeringen af miljøsvarsdirektivet.

Til nr. 2

Med den foreslåede ændring af § 2, stk. 1, udvides havmiljølovens anvendelsesområde til også at omfatte rørledninger til transport af kulbrinter og hjælpe­stoffer.

Rørledninger til transport af kulbrinter og hjælpe­stoffer (herefter blot omtalt som »rørledninger«) fore­slås herefter omfattet af havmiljølovens anvendelses­område, hvorefter der tilsigtes at forebygge og be­grænse forurening og anden negativ på­virkning af na­tur og miljø, herunder særligt havmiljøet, fra aktivite­ter, der kan

- 1) bringe menneskets sundhed i fare,
- 2) skade natur- og kultur­værdier på og i havet, her­under havbunden,
- 3) være til gene for den retmæssige udnyttelse af ha­vet, eller
- 4) forringe rekreative værdier eller aktiviteter, jf. havmiljølovens § 1.

Det foreslås at udvide havmiljølovens anvendelses­område, fordi miljøsvarsdirektivet også omfatter en miljøska­de eller en overhængende fare for en miljø­ska­de forvoldt ved forurening eller andre negative på­virkninger fra rørledninger.

Ændringen af anvendelsesområdet er endvidere nødvendig for at kunne overføre visse opretholdte miljø- og beredskabsbestemmelser vedrørende bl.a. rørledninger i lov nr. 292 af 10. juni 1981 om visse havanlæg. Havanlægsloven administreres af klima- og energiministeren. Havanlægsloven blev, med undtagelse af miljø- og beredskabsbestemmelserne, afløst af lov nr. 1424 af 21. december 2005 om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter (offshoresikkerhedsloven), som trådte i kraft den 1. juli 2006, jf. bemærkninger til § 3, nr. 4.

På Klima- og Energiministeriets område findes også lovgivning, der regulerer rørledninger og offshore anlæg. Det drejer sig om offshoresikkerhedsloven, kontinentalsokkelloven og undergrundsloven. Offshoresikkerhedsloven indeholder ikke regulering af miljømæssige forhold, men alene af sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold. Undergrundsloven og kontinentalsokkelloven indeholder regulering af miljømæssige forhold i forbindelse med meddelelse af tilladelser og godkendelser til etablering, ændring eller demontering af offshoreanlæg og rørledninger, herunder fastsættelse af vilkår hermed. Håndtering af forurening i forbindelse med etablering, kommissionering, drift og demontering af offshoreanlæg og rørledninger reguleres efter havmiljøloven. Udlednings­siden reguleres ligeledes af havmiljøloven.

Havmiljølovens begreb »platforme« er bredere end offshoresikkerhedslovens begreb »offshoreanlæg«. I bemærkningerne til § 2 i 1993-loven, jf. Folketingstiden­de 92/93 side 7314, står der: »Ved platforme tænkes primært på boreplatforme, men også andre havanlæg, som fx vindmølle­anlæg på havet, er omfattet af havmiljølovens regler.« Ved platforme forstås udover selve boreplatformen f.eks. også andre anlæg, der anvendes i forbindelse med efterforskning og produktion af kulbrinter, herunder f.eks. lagrings- og lastningsindretninger.

Til nr. 3 og 4

Den foreslåede § 34 a er ny.

Det foreslås, at havmiljøloven fremover også skal regulere beredskabet for så vidt angår olie- og kemikalieforurening, der stammer fra platforme og rørledninger, jf. bemærkningerne ovenfor.

Den foreslåede § 34 a er en modifikation til havmiljølovens § 34, der fastslår, at det er forsvarsministeren, der i samarbejde med redningsberedskabet og andre myndigheder, som ministeren bemyndiger dertil, forestår bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af havet og de kystnære dele af søterritoriet.

Det foreslås således i kapitlet om beredskab, at ejeren eller den for driften ansvarlige for platformen eller rørledningen straks (uopholdeligt) skal påbegynde bekæmpelsen af en forurening.

Denne pligt er ikke ny for hverken ejerne eller den for driften ansvarlige for platformene eller rørledningerne, idet disse allerede i dag er forpligtet til straks at sørge for bekæmpelse af en forurening, jf. § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 395 af 17. juni 1984 om beredskab i tilfælde af forurening af havet fra visse havanlæg.